

czony wokół pojazdu w pobliżu dolnej krawędzi okien oraz żółte napisy „WOP” po obu stronach pojazdu.

§ 6. 1. Pojazdy samochodowe inne niż wymienione w §§ 2—5, których kierowcy upoważnieni są do korzystania z przywilejów w ruchu drogowym i używania sygnałów określonych w § 1 na podstawie uprawnień, wydanych przez właściwe do spraw komunikacji organy prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), powinny być oznaczone w sposób następujący:

- 1) karetki sanitarne — pasem niebieskim o szerokości 10—15 cm umieszczonym wokół pojazdu w pobliżu dolnej krawędzi okien,
- 2) pojazdy wypadkowego pogotowia technicznego lub innego rodzaju pogotowia — pasem czerwonym o szerokości 10—15 cm, umieszczonym na przodzie i bokach pojazdu w pobliżu dolnej krawędzi okien.

2. Pojazdy wymienione w ust. 1 powinny posiadać na drzwiach lub w innym widocznym miejscu, po obu stronach pojazdu, napisy określające przynależność pojazdu (nazwę jednostki i jej siedzibę).

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą wojskowych pojazdów sanitarnych (karetek) oraz pojazdów sanitarnych służby zdrowia podległej Ministrowi Spraw Wewnętrznych, z tym że pojazdy te powinny być oznaczone emblematem czerwonego krzyża na białym tle, umieszczonym co najmniej po obu bokach pojazdu.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lipca 1960 r. w sprawie

wyglądu, oświetlenia i sygnałów pojazdów mechanicznych straży pożarnych (Monitor Polski Nr 60, poz. 236).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1963 r., z tym że:

- 1) do dnia 31 grudnia 1965 r. zamiast sygnałów określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 mogą być używane sygnały w postaci syren elektrycznych o falującym tonie i zasięgu głosu co najmniej do 1 km na obszarze zabudowanym,
- 2) do dnia 31 grudnia 1964 r. zamiast sygnałów określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 mogą być używane sygnały w postaci światła stałych barwy niebieskiej,
- 3) do dnia 31 grudnia 1964 r. zamiast dwóch sygnałów określonych w § 1 ust. 2 pkt 2 może być używany jeden taki sygnał, umieszczony na dachu kabiny kierowcy, przy czym światło tego sygnału może być stałe,
- 4) do dnia 31 grudnia 1963 r. pojazdy samochodowe straży pożarnej zamiast sygnałów określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 mogą być wyposażone w sygnały w postaci światła czerwonych, stałych lub migających,
- 5) w oznakowanie w postaci pasów określonych w § 2 ust. 2, § 3 ust. 1, § 4 ust. 1, § 5 i § 6 ust. 1 pojazdy wymienione w tych przepisach powinny być zaopatrzone do dnia 31 grudnia 1963 r.,
- 6) dostosowanie koloru karetek pogotowia ratunkowego do określonego w § 3 ust. 1 powinno nastąpić do dnia 30 czerwca 1964 r.

Minister Komunikacji: J. Popielas

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

129

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 21 lutego 1963 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie przyznawania zasiłków młodocianym zatrudnionym w zakładach pracy w celu nauki zawodu lub przyuczenia do określonej pracy.

Na podstawie § 8 ust. 3 uchwały nr 191 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. w sprawie rozwoju szkolenia zawodowego w zakładach pracy (Monitor Polski Nr 52, poz. 247) w porozumieniu z Ministrem Finansów i Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 8 zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 22 października 1960 r. w sprawie przyznawania zasiłków młodocianym zatrudnionym w zakładach pracy w celu nauki zawodu lub przyuczenia do określonej pracy (Monitor Polski Nr 81, poz. 370) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kierownik wydziału zatrudnienia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłącznego z województwa) rozdziela fundusz na zasiłki pomiędzy zakłady pracy na podstawie wniosków rad zakładowych (ust. 2), po zasięgnięciu opinii zespołu doradczego złożonego z przedstawicieli: wojewódzkiej komisji związków zawodowych, zarządu okręgowego właściwego związku zawodowego oraz kuratorium okręgu szkolnego.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski

130

OKÓLNIA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 marca 1963 r.

w sprawie ustalania funduszu zakładowego w centralach obrotu artykułami zaopatrzeniowymi.

W związku z niewłaściwą interpretacją niektórych postanowień art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) wyjaśnia się, że w centralach obrotu artykułami zaopatrzeniowymi zysku osiągniętego ze sprzedaży materiałów niepełnowartościowych w związku z zagospodarowaniem wyrobów złomowanych

nie należy traktować jako zysku nieprawidłowego w rozumieniu powołanego na wstępie przepisu.

Przy obliczaniu zatem funduszu zakładowego w centralach obrotu artykułami zaopatrzeniowymi zysk, o którym wyżej mowa, nie podlega wyłączeniu z podstawy obliczenia tego funduszu.

Minister Finansów: w z. J. Kole